

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבו.

עין משפט
גר מצות

בן א מיי פֿאַר מהל' שאר
לבות הטומאות הל"ה:

לעזי רש"י

ביברונ"ש, בנימין (חי'ת).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

תלמוד יומר בש"ץ. וז"ל למה לי קרא דנכר ממילא כיון דאינא לאקוסי לקולא ולחומרא לחומרא משקין דהא געניז אי לא על הארץ למעשו עכב שנים היה אזלינ' לחומרא לחומרא רבנ' יתכן דאזטרין שרין לעכב שאלו בשר וחזני דמיה משום דהשרין משמע טפי כל שהוא

משכר: מה י' הבא ומה י' הבא
ומ"מ אנטרין השורן כל מקום שדק
דלף ממנו מעט מעל הארץ המיושבו יד
לום ועכבר שנים: הני' בירב' דנרש
אינן מן הישוב. פירש בקומטוס יו'
ביביוס' כלע"י שאין לוקים עליה
משום העק' השורן שכן דללות במים
ור"ת אומר דגרסין ביבירי וגרש
ועיירות הן דתשמשם ככלד מעצרין
(פירושין דף טו.) הני מעלות ומורדות
לדביכר' גרש אוקין ובפ"ק דטוס'
(דף י') גבי וירש שמזון תמנהה ויעל
יהודה תמנהה אמר רב פפא חדא
תמנה הוול' גירסא סלקו ומהאי
נחמי ל' תמנו [מש] דקרינא ויבירי
[ושוקא] דנרש אוקי' הולא דקרינא דלימי
לעיל האזינו כל יושבי חלד וקאמר דהני
אין מן הישוב כלומר בכלל יושבי
חלד מן רשעים הולא ויכולא בזה אמר
פ"ק [דקדושין (דף ק')] כל ששית' לא
במקרא ולא במשנה ולא בדבר
אין אלו מן הישוב והיט' דלמר
רב פפא כמקום ששחמנה נרש כו':
דרחמנא

בריות גדולות כיבשה שבים אילמלי עולות כיבשה
אילמלי יורדות לים מיד מתות יש לך בריות
בריות גדולות באויר שבאויר אילמלי עולות לאויר
אילמלי יורדות לאויר מיד מתות "מה רבו מעשיך
כיבשה יש בים חוץ מן החולדה אמר ר' זיזא מאי
בכי כי חלד אמר רב הונא בריה דרב יהושע כיכרי
אמר רב פפא בשנתא נרש תרביה משיכה
שמעי דבר ה' אמר רב פפא לא אבה נרש שמעי דבר
רב נרשאה נשקף מני ככך נרש פקודאה לויך
ד פומבדיתאה לויך אשני אושפיז אמר רב הונא בר
מי לזועד וראיתי נחש שהוא כרוך על הצב לימים יצא
לפני ר' שמעון החסיד אמר לי אמר הקב"ה הם
יאתי בעולמי אף אני אביא עליהם בריה שלא
יזכר "כל שתשמיעו ועיבורן שוה יולדו ומגדלן זה מזה
בורן שוה אין יולדו ומגדלן זה מזה אמר רב "גם
א הוא מאי גם בתוך גם לפורענות: **מתני'** "האבר
ומה מטמאין טומאת אוכלין במקומן וצרכיה הכשר
נשחטה

לר"ע דמיא דלז הוא: לפסוק זה. שומשום דמייר בשלמנדרא: יס
קוקס מיושב לחלודות: כיכרי דגרש. לחיות הנחיות בלחיות מקוס
דלז. כלומר לא וישיב רשעים כולם יהיו בשמחה: תרביס משבי
דגרש גרש כו. לפי שכולן לא רשעים: גרשום נשקין מן כיי.
ז: הוא: נכר פקודה. אם מיושבי נכר פקוד: לויז. נחלוה עמך
לגונבו נחשבר עמך: אשני אושפיך. שלא ידע היכן תשכב שגגים
שעה היה מאי אללו והיה נזקק עמו כדלמארין בקדושין (דף עט:
ושובן אללו תמיד: ילא ערוד מכידיס. והיה נושך בני אדם וממית
מן הכיאי כו. לאמווניו כללסי איה: אף אני אביא עמיס דריס
בן אדם או פנים כנגד עורף כיון דהמה: ועיבורן. ימי עיבור
וי עיבורן של נחש אינו שיה לא לשרץ ובהמה ומהי כדלמארין בפ"ק
ומרין הם ולאחר דרש נחש לא מתיב חכר יאויחיל ילא אחרו ערוד
ג'. המדולגין דכסה. נחלש ממנה אכל בשר גידים ועצמות ו
מן אבר מן התי לנשר מן התי השאר כדמחל אכל וכלס ככלה
מן. אע"פ שזן מחוברין אס חישב עליהן להאכלין ולעודד כוכביס הוי
כדליפין בגמרא (ע"ז) אכל מקבלס טומאה מן השרץ ומטמאין זה את
קבלס טומאה עולמית. ויכח למימר בזהאי אבר שסופו לטמא
יב לדי טומאה חמורה דשמה ישתנה ואין שחיתו עשה שיוכל:
שחיתה

ח'ל פסוק. הוה ליה למימר וזה לכם הטמא בשך הארץ וכמו
בשך הארץ על הארץ איימר ליה הארץ לדרוש כל מקום שהוא
יכול לשרון לרמוש ולנוע והרי אף בים הוא שט ד'אשמי עבד
הארץ הלק ע"כ על הארץ למין הארץ הוא דלמא ולאו למעוטי יד

ימים: א' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל'
 ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל'
 ת"ל י' יהושוע בל מקום
 השורץ (יכול) כל
 משרין לא יטמא את
 וחציו אדמה שאין פרו
 בחולדה ומימא בעכבר
 חולדה אף עכבר כי
 עכבר שהציו בשר
 לדרך זו מה חולדה פר
 ורבה ת"ל יבשרן אמ
 לרבא אימא בשרך
 בשר וחציו אדמה הדי
 ואפילו עכבר שבים
 על הארץ יטמא ירד ל
 ומאחר דשויתיה לים
 הכא מה לי הכא ו
 ליה להוציא ספק מימי
 בר אבדימי על הארץ
 עכב

לֹא דִרְשִׁינָּה לִיהִי כִל מְקוֹס שְׁהוּ
רוּחַם וְלִרְעוּת עֲבָדֵי הָאֶרֶץ שִׁירָה לִים
אַחַל הִי דִרְשִׁינָּה הַשֹּׁרֶץ (כֵּל שְׁהוּ
פֶרֶה וְכֵה לִרְעוּת עֲבָדֵי הִי וּמִשְׁעוֹת
יִדְעֵל הָאֶרֶץ דִּמְשַׁמֵּעַ עַל הָאֶרֶץ יִמְחָא
וְלֹא שָׁרָן הִים אֲחָה לְאִזְרִיךְ דִּלְחָד וְזֶה
וְאֲחָה הִי עַל הָאֶרֶץ יִמְחָא וְיִדְרוּ לִים
לִים מְטַמְּאִין: אֵל וּמִשְׁאֵל דְּשׁוּסִיִּים
אֵין מְקוֹס עוֹמֵשׁ. לְחִיבִית ¹¹וְיִמִּין
הִים לְטוֹמְאָה: מֵה לִי. כְּבוֹדוֹ דִּים
מֵה לִי יֵאֵל לְחֹק אֵין עוֹל דִּירְשׁ
הַמְקַדְּרָאוֹת כְּמֵדָה וְזֶה לִימֵר דְּכֵר
הַמְקַדְּרָבִל: וּפְרִיכֵי הָאֵל עַל הָאֶרֶץ
יִמְצִינָה לִיהִי לְהוֹלֵא סִפְק עוֹמֵשׁ
לִפְנֵי. שָׁרָן מֵה לִי עַל הַמִּים סִפְק
נִגַּע סִפְק לֹא נִגַּע אֶף כְּרִשְׁוֹת הַיָּמִיד
סִפְקוֹ עֲבוֹר וּמִיֵּאֵי קֶרֶה נִסְקָל לִן
כְּפֶרֶס כְּמֵדָה דְּעוֹר דְּזֶה (מֵה). כְּמֵי
¹²הַשֶּׁרֶץ כֵּל מְקוֹס שְׁהוּ וְאִפְּלִי עַל
הַמִּים וְכִמְכִּי עַל הָאֶרֶץ הֵא יִלְד כֵּאֵן
כְּטוֹמְאָה וְדִלִּי כֵאֵן כְּטוֹמְאָה סִפְק:
עֲבוֹר. מֵה הֵלֵךְ מֵה הֵנֵחַ הוּא כֵּל
כְּלִיקָמָן: וְכֵן הַפְּסִילִים. שָׁרָן מֵה
כֵּל: וּפְלִמְנִדְרָה. שָׁרָן הַטֵּיִר מֵה הָאִזְרִי

ממצי' הדם על ידי כפשים והסך מדמו אין האור שולט בו וקיס' **לך** כריום גדולת **כאור**. כלמדה:ל' **יושני חלר**. יושני הארץ שהו' **יבכריוס** נלע"ז: **אין** מן **הישוב**. אין גדולת אלף במים: **בשמה** **ואלמים**. החלל והטור עם כבשר והאלים הלזות טיין קטן כגדול: **בדדק**: **מגלימא שפירא דחוי ערך**. מחמת שראה לך עליה נאה ודעה מומחן הס: **לוועד**. מקוס רשעים ומרעיעי כלאים: **כרוך על הכז**. כבכריוס אחרי וביכריוס (דף גה). חזיר ככרוך אחר כרוך כלומר נמשך כדמריין כבכריוס (דף לג). בני ערוד דרבי מרעין (דף דוסא): **אנשו** **כר**. איינו ערוד: **משמין שוב**. משמטמן שמיס פיס כנגד פיס **יולדים זה מזה**. מתעברים זה מזה: **ומגדלין**. מניקים זה בנו של זה. כבכריוס (דף גה). שועל וכל חיי שרץ לשעה חדשים ונחש לשבע שנים מנב ומנחש: **נח כהן נם לטורטנוס**. כדי ליפרע מן הרשעים: **הפס** ומלש ממה שם לבדו ועדיין מן המורים נח במקלות. אין הפס והבשר שאינו אבר טהור מכלוס כדילפיין לקמן בפירקין (דף קסח): **במ** **אוכל לקבל טומאה ולטמא** אחריס דטומאה עממן אין בהן עד שישלשו בו **אחריס: וזריין כבשר**. לבא במים פסם אחת לאחר שגדלנו ושו' טומאה חמורה דלוי מטמא טומאת אבר מן הדי עד שיטע ושמא

מסורת הש"ס

(א) (מיר סדר,) (ב) (זיל ינן)
נשפילן ביא בערן ערן
קן הסל ועים גרמא
יחשבנא תחיתא העשרא
בתיא עישא,) (ג) (זיל הים
אמר,) (ד) (זיל הים רבו
מעשין קין בילקוט)
(ה) (חטפתא כללום פיה
ידיה,) (ו) (בכריתא תא,
ז) (ספסוס
קית,) (ח) (זיל בתידיה)
סין מהר"ם,) (ט) (סין
מייס,) (י) (זיל די ציר)
(יא) (בכטתא שס איתא ענין
ירדונו שס נארי ירשקא
דנרס)

תורת אור השלם

1. וְהָיָה לָכֵן הַטָּמֵא
בְּשֶׁרֶץ הַשָּׂרֵץ עַל הָאָרֶץ
וְהָאֵלֶּל וְהַעֲבֹר וְהַצֵּב
לְמִנְהוּ: וְיִקְרָא יֵא כֵּן
2. מִה רְבוּ מַעֲשֵׂי ה'
כְּלֵם בְּחִבְקָהּ עֲשִׂיתָ
מַלְאָה הָאָרֶץ קִנְיִן:
תְּהִלִּים קִד כִּד
3. שִׁמְעוּ זֹאת כָּל
הָעַמִּים הָאֵדוּן כָּל יִשְׂרָאֵל
חֲלֹל: אֲהֵלִים מִט ב
4. אָרֶץ אֲרָץ שְׁמַעִי
דָּבָר ה': יִרְמְיָהוּ כֵּן כֵּן

מוסף רש"י

פומבדיתא
אשני ארשטיך. שלמין
הי (כריתות א.) כל
שתמישו ועיבורו
שזה. כנון כש ינו
שמיס שמיס פיס מנז
ערך ימי עיטון שזה
שסוין חמה חדשים
וילגין יולדין. אם נא
אחד על מין חכור,
ומגדלין. מניקין (בכורות
ח.)